

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Eters van het onsmakelijke. Wij gelooven en vertellen, dat de rupsen van den Jacobsvlinder de welbekende oranje-met-zwarte „zebrarupsen” voor de vogels onsmakelijk zijn en, beschermd door hun waarschuwingskleuren, dan ook niet gegeten worden. Ethel Turner, die het goed weten kan, vertelt echter in „Scolt-Head”, het mooie boek, dat wij vroeger hier reeds besproken hebben, dat de gewone Tapuit die rupsen wél eet. Daar moeten wij toch eens op letten.

Een ander onsmakelijk dier, de larve van de Bessenbladwesp (*Pteronidea ribesii*) blijkt vlijtig gegeten te worden door het kauwtje.
JAC. P. TH.

Onder de Natuurschoonwet. Van de Directie van het Staatsboschbeheer ontvangen wij een nieuwe vervolglift van landgoederen, die geplaatst zijn onder de Natuurschoonwet. Onze ruimte staat niet toe, die hier in zijn geheel over te nemen, maar wij willen niet nalaten, om onze vreugd er over te betuigen, dat wij, naast vele andere goede namen hier ook de „beste” aantreffen van Kremboong en de Byvank. Kremboong bij Hoogeveen is wel een van de allermerkwaardigste „nieuwe” bosschen (± 80 jaar?) en de voornaamste drager van het Drentsch mysterie der echte of pseudo-relicten of sensatieverwekkende nieuwelingen: Linnaea, Goodyera, Lycopodium annotinum. Bovendien die rijke spontane ondergroei van Lijsterbes en andere struiken.

De Byvank kennen onze lezers uit de fraaie artikelen van den heer Scholten in Jaargang XXX. Het is ook een lustoord van den eersten rang, daar heelemaal aan de grens naast den Montferland.

Over de waarde van de Natuurschoonwet bestaat nogal verschil van meening, maar één zeer groote verdienste heeft zij stellig n.l. dat de aandacht van het publiek gevestigd wordt op mooie en interessante deelen van ons land en dat men volop de gelegenheid krijgt, die te bewandelen.

Het is mijn liefste wensch, dat daarvan een ruim en waardig gebruik wordt gemaakt.

JAC. P. TH.

Een Wouw. Omdat zij misschien de vermelding waard is moge ik U de volgende waarneming mededeelen. 13-4-'36 ± 12 uur zag ik tusschen Ootmarsum en Denekamp ter plaatse van het Kanaal Almelo—Noordhorn een wouw (*Milvus milvus*), die laag overvloog in \pm Z.O. richting Den Dolder, 29 April '36.
L. A. VAN DER MOLEN.

Een Albino? Geregeld neem ik hier te Hillegersberg een mus waar, die weliswaar de tekening van een gewone wijfjesmus in oker- tot kanariegeel vertoont maar overigens spierwit is. Bouw, manier van doen, „zang” enz. zijn verder geheel normaal. Ze is klaarblijkelijk gepaard met een gewone mannetjesmus en heeft haar nest onder dakpannen. Verder vliegen hier in de buurt een stuk of vijf exemplaren rond met één of meer witte slag- of staartpennen. Daar deze dieren zo onmiddellijk in het oog vallen heb ik op kunnen merken, dat ze zich zelden buiten een cirkel van 100 meter vertonen (territorium?).
DIRK VAN GELDERMALSEN.

Rectificatie. In het onderschrift van fig. 7 in mijn artikel in de April-aflevering van „De Levende Natuur” is een fout geslopen. Daar staat n.l. foto Fop. I. Brouwer en dit moet zijn foto Dr. Tuxen.

Haren.

FOP. I. BROUWER.

Barmsijs in Dordrecht. Misschien interesseert het U, dat ik 14 en 15 Maart bij ons in den tuin een barsijs zag. Het diertje was alleen en nog al mak. Bij mijn nadering vloog het eindelijk weg, waarbij vooral de gestreepte rug duidelijk opviel. Verder was de tiftjaf dit jaar op 19 Maart reeds aanwezig; ik hoorde hem dien dag al druk zingen. Mijn oranjepdatum van dit jaar was 19 April.

Dordrecht, 21 April '36.

C. J. VERHEY.

Vogelobservatie in een ziekenhuis. Voor eene chronische patiënte, die in bed ligt vlak bij een raam, was 't eene verrassing op een goeden dag te zien, dat aan den anderen kant van 't venster, juist zoo, dat zij alles kon opmerken, zonder het hoofd op te tillen, een merelpaar een kleine ligusterstruik had uitgezocht om haar nest te maken. Het geheel speelde zich af op nog geen meter van haar bed. Ik raadde haar aan aantekening te houden van 't geen zij zou observeren, ook al om den langen tijd van het ziekzijn door te komen. Ziehier het resultaat:

Een klein ziekenhuis tuintje aan drie kanten door het ziekenhuis omgeven met slechts enkele struiken. Het nestbouwen begint op 11 April 1936, op ruim een meter boven den grond. Eerst wordt wat touw gevlochten, daarop komen takjes. Er wordt door beide vogels aan gewerkt. 15 April wordt uit de dakgoot vuil aangedragen voor de binnenbekleding, het nest is klaar. Op 16 April het eerste ei; 19 April het vierde; 20 April 's ochtends vroeg het vijfde ei, het wijfje zit te broeden. Dien dag kwamen de glazenwasschers, met ladders enz. Alle ramen kregen een